

Arrest

nr. 209 435 van 17 september 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. ZWART
Roemeniëstraat 26
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarige kinderen X en X, die verklaren van Eritrese nationaliteit te zijn, op 5 april 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 juni 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HENDRICKX *loco* advocaat L. ZWART en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde dat u 23 jaar oud bent en op 1 januari 1993 geboren bent te Gondar – Ethiopië. U bezit de Eritrese nationaliteit en bent van Tigrinya-etnie.

U groeide op met uw moeder in Ethiopië. Toen u vijf à zes jaar oud was, verlieten u en uw moeder - om een voor u onbekende reden - uw geboorteland Ethiopië en gingen jullie naar Soedan. U woonde samen met uw moeder te Khartoem, tot ze overleed in 2007. Na haar dood, groeide u op bij een

buurvrouw, M.T.. U moest haar helpen om injera te verkopen. In 2010 ontmoette u de Eritreeër T.M.H., die als een broer voor u was. Rond de tiende maand van 2011 huwde u in de Michael kerk te Khartoem met T.M.H.. Samen met hem heeft u twee kinderen: Am. en Ab.. Omdat u angstig was dat u in Soedan opgepakt zou worden tijdens een razzia, omwille van de algemene onveiligheid die er heerst in het land en het feit dat er strenge religieuze wetten bestaan, reisde u op 3 april 2016, samen met uw twee kinderen, via Egypte naar Italië. Op 13 juni 2016 kwam u in Italië aan. In het kader van relocatie kwam u op 9 maart 2017 toe in België, waar u dezelfde dag een asielaanvraag indiende.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een ‘gegronde vrees voor vervolging’, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaarde dat het voor u als Eritrees staatsburger onmogelijk is om terug te keren naar Eritrea, omdat u naar de politie / het leger gezonden zou worden (gehoor CGVS, p.32) en u vreest dat uw kinderen opgesloten gaan worden, omdat iedereen die naar Eritrea terugkeert opgesloten wordt (gehoor CGVS, p.34), maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Er dient te worden vastgesteld dat uw, door u geopperde, Eritrese nationaliteit en herkomst, geenszins geloofwaardig, noch aannemelijk bevonden worden.

Vooreerst slaagt u er via uw verklaringen tijdens het gehoor niet in uw beweerde Eritrese afkomst en nationaliteit aannemelijk te maken.

Er dient te worden opgemerkt dat u uitermate onwetend bent over uw afkomst, meer bepaald dat u quasi onwetend bent betreffende de afkomst van uw ouders en de reden waarom ze hun land van herkomst, Eritrea, verlaten zouden hebben, hetgeen de waarachtigheid van uw vermeende Eritrese nationaliteit reeds danig op de helling plaatst.

U verklaarde dat u op 1 januari 1993 geboren bent te Gondar – Ethiopië, u samen met uw moeder opgroeide in Ethiopië en u - toen u vijf à zes jaar oud was samen met uw moeder geboorteland Ethiopië verliet en jullie naar Soedan gingen (gehoor CGVS, p.8, p.12 en p.17). U verklaarde dat u van Tigrinya etnie bent en ook uw twee ouders van Tigrinya etnie zijn. Toen u gevraagd werd welke talen u met uw ouders sprak, gaf u aan dat u Tigrinya met hen sprak en uw moeder Arabisch leerde toen ze naar Soedan ging (gehoor CGVS, p.13). U gaf aan dat uw ouders in Asmara geboren zijn, maar toen u gevraagd werd of ze daar steeds woonden, gaf u aan het niet te weten en uw moeder enkel zei dat ze van Eritrea naar Ethiopië gingen (gehoor CGVS, p.13 en p.15). Toen u gevraagd werd hoe het komt dat u te Gondar – Ethiopië geboren bent (en niet in Eritrea, het land waarvan u beweert de nationaliteit te hebben), gaf u ontwijkend aan dat uw ouders naar Ethiopië gingen toen u geboren bent. Later gaf u aan dat uw moeder niet zwanger was toen ze Eritrea verliet en u in Ethiopië geboren bent (gehoor CGVS, p.16). Toen u gevraagd werd wanneer uw ouders juist Eritrea verlieten, gaf u aan het niet te weten. Ook toen u gevraagd werd welk jaar ze Eritrea verlieten, moest u het antwoord schuldig blijven. Evenmin had u er een idee van hoelang voor uw geboorte uw ouders Eritrea verlieten (gehoor CGVS, p.13 en p.16). Toen de dossierbehandelaar u vroeg waarom uw ouders hun land Eritrea verlieten, gaf u aan niet te weten waarom te vertrokken en u voegde er vaag aan toe dat uw moeder zei dat het een moeilijk land is, er geen vrede is, ze mensen naar de politie nemen en naar Sawa (gehoor CGVS, p.13). Toen u daarop gevraagd werd wat Sawa is, gaf u aan ‘dat ze u er trainen voor de politie’. Toen u gevraagd werd of dat de reden was waarom uw ouders Eritrea verlieten, gaf u opnieuw aan het niet te weten en u voegde eraan toe **dat Eritrea en Ethiopië toen samen waren** (gehoor CGVS, p.14). Toen u later nogmaals expliciet gevraagd werd of uw ouders problemen kenden voor ze Eritrea verlieten, gaf u opnieuw aan het niet te weten. Toen u gevraagd werd of u dit nooit te weten trachtte te komen, kaatste u de vraag terug en vroeg u zich af aan wie u het wel had moeten vragen, wat een vreemde vraag is, daar u van uw geboorte tot uw veertien jaar bij uw moeder woonde en nadien tot uw achttien jaar bij jullie buurvrouw (gehoor CGVS, p.16).

Toen u gevraagd werd wie aan de macht was in Eritrea toen uw ouders het land verlieten, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.16). Toen u gevraagd werd wat de job van uw ouders was in Eritrea, voor ze het land verlieten, gaf u aan het niet te weten, maar ze (uw moeder) na uw geboorte injera

verkocht en het huishouden deed bij mensen (gehoor CGVS, p.14). Toen u gevraagd werd waarom uw ouders naar Ethiopië gingen (of ze er familie of kennissen hadden), gaf u opnieuw aan het niet te weten. U voegde eraan toe dat iedereen toen van 'Eritrea' naar 'Ethiopië' kon reizen (gehoor CGVS, p.15). Toen u gevraagd werd hoe jullie in Gondar woonden (of jullie een eigen huis hadden, een huis huurden of bij mensen woonden) gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.15). Toen u gevraagd werd of u in Gondar school liep, gaf u eveneens aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.17). Evenmin was u er van op de hoogte waarom u en uw moeder Ethiopië verlieten en naar Soedan vluchtten (gehoor CGVS, p.17). Ook later gaf u aan er geen idee van te hebben waarom u en uw moeder weggingen uit Ethiopië. Toen u gevraagd werd waarom u niet naar Ethiopië – het land waar u geboren bent en tot de leeftijd van vijf – zes jaar woonde – zou kunnen terugkeren, gaf u vaag aan dat 'moest het er goed zijn, uw moeder u er niet weggenomen zou hebben' (gehoor CGVS, p.32).

Verder dient te worden opgemerkt dat u aangaf dat uw vader en uw moeder de Eritrese nationaliteit hebben (gehoor CGVS, p.10). U gaf aan dat u documenten van uzelf en uw moeder had, maar dat u een probleem had met M.T. en ze u zei dat ze u niets zou geven (gehoor CGVS, p.8). Toen u gevraagd werd of uw ouders documenten hadden in 'Eritrea', voor ze er vertrokken, gaf u aan het van uw vader niet te weten, maar dat uw moeder een identiteitskaart had (gehoor CGVS, p.15). Toen u gevraagd werd welke documenten uw moeder had, gaf u vaag aan dat ze 'alles van Eritrea' had, maar de vrouw (u doelde op M.T.) alles nam. Toen u gevraagd werd welke documenten uw moeder dan wel had van Eritrea, gaf u aan dat ze een geboorteakte had en een Eritrese identiteitskaart. Toen u gevraagd werd wat er op de geboorteakte van uw moeder stond, gaf u aan het niet te weten, u jong was en u de zaken van uw moeder niet bekeek. Toen u gevraagd werd om te vertellen over de Eritrese identiteitskaart van uw moeder, gaf u aan dat u er niets van kan zeggen en u er niets van weet. Toen u gevraagd werd sinds wanneer uw moeder haar Eritrese identiteitskaart had, gaf u aan het niet te weten. Evenmin had u er een idee van hoe ze aan haar Eritrese identiteitskaart kwam. U voegde eraan toe dat uw moeder niets moest doen om de identiteitskaart te krijgen en u dit niet weet van voor uw geboorte, maar na uw geboorte niet (gehoor CGVS, p.9). Toen u gevraagd werd of deze identiteitskaart dateerde van de tijd dat uw moeder in Eritrea woonde, gaf u aan het niet te weten, maar toen u nadien gevraagd werd welke documenten uw ouders in Ethiopië hadden; nadat ze 'Eritrea' verlaten hadden, gaf u aan dat ze niets hadden en u herhaalde dat uw moeder een document van Eritrea had. (gehoor CGVS, p.15). Toen u gevraagd werd dit document te beschrijven, gaf u aanvankelijk aan het niet te weten. Nadien kwam u niet verder dan te vermelden dat het niet wit was, maar gebroken wit en het de grootte had van een kwart van een A4 blad. U bevestigde dat een Eritrese identiteitskaart er zo uit ziet (gehoor CGVS, p.15).

Gevraagd of uw vader broers of zussen heeft, gaf u vaag aan dat hij er waarschijnlijk had, maar u het niet weet. U gaf aan dat u het wel aan uw moeder vroeg, maar dat die u vertelde het zelf niet te weten en ze het niet aan uw vader gevraagd had. Toen u gevraagd werd hoe uw vader overleed, gaf u aan het niet te weten. Evenmin wist u of uw vader ooit soldaat was, noch of hij ooit moest strijden (gehoor CGVS, p.26). Toen u gevraagd werd of uw moeder broers of zussen had, gaf u aan dat ze drie broers heeft en één zus, maar u voegde er onmiddellijk aan toe hen niet te kennen. U gaf aan dat u slechts de naam van twee van hen kent en toe u gevraagd werd waar de broers en de zus van uw moeder zich bevinden, gaf u aan het niet te weten. Toen u gevraagd werd of ze ook Eritrea verlieten, gaf u opnieuw aan het niet te weten. Toen u gevraagd werd of u ooit trachtte hen te contacteren, vroeg u zich af hoe u dat wel moest doen. Toen u gevraagd werd of uw moeder contact had met hen, gaf u aan dat ze hen soms belde via de telefoon (gehoor CGVS, p.26).

Bovenstaande talrijke onwetendheden betreffende uw eigen familiale achtergrond, de documenten die uw ouders al dan niet gehad zouden hebben, de reden waarom uw ouders hun land van herkomst, Eritrea, verlaten zouden hebben en de reden waarom u en uw moeder uw land van geboorte, Ethiopië, verlaten zouden hebben, komen zeer weinig doorleefd over, temeer daar dit alles van groot belang is voor uw verdere persoonlijke leven en u tot uw veertien jaar bij uw moeder woonde en u nadien tot uw achttien jaar bij jullie Eritrese buurvrouw woonde en dus kan verwacht worden dat zulke basiszaken betreffende uw eigen achtergrond ter sprake kwamen. Hierdoor maakt u niet aannemelijk afkomstig te zijn Eritrea en bijgevolg ook uw verklaring dat u als illegale Eritrese in Soedan zou hebben geleefd, laat staan dat de problemen die hieruit zouden volgen waarachtig zijn.

U gaf aan dat u na de dood van uw moeder in 2007 opgroeide bij een buurvrouw, M.T. en ze de Eritrese nationaliteit had. U gaf aan dat ze afkomstig is uit Senafe, maar toen u gevraagd werd in welke provincie / zoba dat ligt, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.7). Toen u gevraagd werd waarom M.T. in Soedan woonde en niet in haar land, Eritrea, ontweek u de vraag, door te stellen dat ze er woonde met

haar familie en haar kinderen. Toen u expliciet gevraagd werd waarom ze haar land verliet, gaf u aan het niet te weten. U voegde eraan toe dat u het ook niet weet van uw eigen familie en vroeg zich af hoe u het van iemand anders zou moeten weten, wanneer je het niet van jezelf weet (gehoor CGVS, p.8). Er dient te worden vastgesteld dat uw kennis van M.T., de Eritrese buurvrouw bij wie u gedurende vier jaar gewoond zou hebben en die u geholpen zou hebben bij het maken van injera, erg beperkt is.

Tevens kon u geen documenten of andere bewijsstukken voorleggen om de door u beweerde Eritrese nationaliteit te staven.

U gaf aan dat u documenten van uzelf en uw moeder had, maar dat u een probleem had met M.T. en ze u zei dat ze u niets zou geven (gehoor CGVS, p.8). Toen u gevraagd werd welke documenten u van uzelf had, gaf u aan dat u een geboorteakte had. Toen u daarop gevraagd werd waarvan de geboorteakte was, gaf u aan dat het een geboorteakte van Ethiopië was, u daar geboren bent en de identiteit 'Ethiopië' zei. Nadien gaf u echter aan dat de nationaliteit 'Eritrea' zei. Buiten een geboorteakte had u geen documenten (gehoor CGVS, p.9). Toen u gevraagd werd of u ooit documenten van de Eritrese overheid kreeg, gaf u aan van niet (gehoor CGVS, p.22). Toen u gevraagd werd welke documenten uw moeder in Soedan had, gaf u aan dat ze in Soedan een document geven dat drie maanden geldig is, dat de politie het verscheurt en ze dan extra geld vragen. U gaf aan dat ze dit document 'butaqa' noemen, maar dat u niet kon lezen wat er op stond en dat u zag dat uw foto er op stond (gehoor CGVS, p.18).

Toen u gevraagd werd of u ooit een identiteitskaart trachtte aan te vragen in Soedan, gaf u ontwijkend aan dat ze u dat niet geven. Toen u gevraagd werd of u ooit trachtte de Soedanese nationaliteit aan te vragen, gaf u opnieuw aan dat ze dat niet geven en u voegde eraan toe dat u het niet eens trachtte te doen (gehoor CGVS, p.22). Toen u gevraagd werd of u zich in Soedan liet registreren als vluchteling, gaf u aan van niet (gehoor CGVS, p.22-23).

Dat u zich in Soedan ook nooit registreren als Eritrees vluchteling en u nooit identiteitsdocumenten in uw bezit had te Ethiopië of Soedan is opmerkelijk en merkwaardig en is een bijkomende negatieve indicatie voor uw geloofwaardigheid.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat u er volstrekt niet in slaagt uit te leggen hoe u precies de Eritrese nationaliteit verwierf.

Toen u gevraagd werd sinds wanneer u de Eritrese nationaliteit heeft, gaf u ontwijkend aan dat u geen identiteitskaart had, maar wel een geboortecertificaat van Ethiopië. Toen de vraag daarop herhaald werd, gaf u al even vaag aan dat het 'uw' land is en je nationaliteit niet kan veranderen. Toen u gevraagd werd wat u bedoelde met 'uw land', aangezien u geboren bent te Ethiopië en u het grootste deel van uw leven in Soedan woonde, gaf u ontwijkend aan dat uw land uw land is. Toen de dossierbehandelaar u erop wees dat u geboren bent te Ethiopië op 1/1/1993 en toen 'het land Eritrea' nog niet werd erkend, herhaalde u geboren te zijn te Ethiopië, maar Eritrea 'uw land' is (gehoor CGVS, p.23). Ook toen u gevraagd werd waarom u denkt dat u – na bovenstaande uitleg – toch de Eritrese nationaliteit zou hebben, kwam u opnieuw niet verder dan 'het is mijn land' en u verduidelijkte nadien met mijn land is Asmara. Toen u erop gewezen werd dat Asmara in Ethiopië lag op het moment dat u geboren werd, gaf u aan niets van de geschiedenis te weten. Toen u erop gewezen werd dat uw ouders geboren zijn voor de onafhankelijkheid van Eritrea en u en uw ouders bijgevolg de Ethiopische nationaliteit van geboorte hebben, vroeg u zich af hoe dit kan. Toen u gevraagd werd of u ooit officieel geïnformeerd werd dat u de Eritrese nationaliteit heeft, herhaalde u vaagweg Eritrese te zijn (gehoor CGVS, p.24). Toen u gevraagd werd of uw ouders iets moesten ondernemen om de Eritrese nationaliteit te verkrijgen, gaf u aan het niet te weten. Toen u gevraagd werd waarom 1993 een belangrijk jaar was in de Eritrese geschiedenis, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.24).

Uit objectieve informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat in april 1993 'alle Eritreeërs binnen en buiten Eritrea [werden] opgeroepen deel te nemen aan een referendum over de onafhankelijkheid van Eritrea. Registratie voor dit referendum ging zowel binnen als buiten Eritrea hand in hand met een gedegen controle van de Eritrese afkomst.

Na deelname aan het referendum werd vervolgens een Eritrese identiteitskaart uitgereikt, waardoor participatie in dit referendum uiteindelijk een cruciale rol ging spelen in nationaliteitsbepaling (Algemeen ambtsbericht Ethiopië, december 2006, p. 57; Question & Answer Series, Eritrea & Ethiopia: Large-scale expulsions of population groups and other human rights violations in connection with the Ethiopian-Eritrean conflict, 1998-2000, januari 2002, p. 9).

Wanneer de dossierbehandelaar van het Commissariaat-generaal in het licht van bovenstaande informatie polste of u bekend was met het **referendum** te Eritrea, bleek dat u nog nooit hoorde van een referendum. Ook toen u door de dossierbehandelaar uitgelegd werd dat een referendum wil zeggen dat mensen kunnen kiezen, kunnen stemmen en opnieuw gevraagd werd of u ooit hoorde over een referendum in verband met Eritrea, gaf u aan van niet. Toen u gevraagd werd of u er een idee van had over welk onderwerp een uitspraak gedaan kon worden / wat de opties waren, gaf u aan er niets van te weten (gehoor CGVS, p.18).

Dat u evenwel weinig of niets weet over politieke ontwikkelingen kan allerm minst gelden als een afdoende verklaring voor uw onwetendheid over hoe u precies de Eritrese nationaliteit verwierf, noch voor het feit dat u nooit iets zou hebben gehoord over het onafhankelijkheidsreferendum van 1993. Dit alles is immers van groot belang voor uw verdere persoonlijke leven en bovendien woonde u tot uw veertien jaar bij uw moeder en u nadien tot uw achttien jaar bij jullie Eritrese buurvrouw en dus kan verwacht worden dat zulke basiszaken betreffende de Eritrese geschiedenis en het verwerven van nationaliteit ter sprake kwamen.

Verder blijkt dat uw kennis van de Eritrese geografie, politiek, geschiedenis en maatschappij erg beperkt is.

Vooreerst dient te worden beklemtoond dat uit uw verklaringen blijkt dat u te Soedan voortdurend contact had met personen van Eritrese origine. Zo woonde u te Soedan van uw vijf – zes jaar tot uw veertien jaar samen met uw moeder, vervolgens groeide u op bij uw Eritrese buurvrouw tot u achttien jaar was en vervolgens huwde u en woonde u samen met een Eritreeër tot uw vertrek in april 2016, toen u drieëntwintig jaar oud was (gehoor CGVS, p.19 en p.28). Bovendien gaf u aan dat u regelmatig omging met de Eritrese gemeenschap te Soedan én u regelmatig naar de Eritrese TV keek. Toen u gevraagd werd of u – toen u in Soedan was – omging met de Eritrese gemeenschap te Soedan, gaf u aan van wel. U gaf dat ze naar jullie huis kwamen en jullie naar hun huizen gingen. U gaf aan dat jullie naar hen gingen, wanneer iemand overleed. Ook wanneer er een huwelijk was, gingen jullie bij hen vieren (gehoor CGVS, p.19).

U gaf verder aan dat ze vooral Tigrinya spreken in Eritrea, wanneer je het op TV ziet. Toen u daarop gevraagd werd welke TV u bedoelde, gaf u vaag aan Eritrea. Toen u daarop gevraagd werd wat de naam van de Eritrese TV is, vroeg u zich af of er een naam voor is en u gaf aan dat u het gewoon zocht op de televisie. Toen u gevraagd werd hoe vaak u keek naar de Eritrese TV, gaf u aan dat u keek wanneer u tijd had, u het aan zette en u keek. Opnieuw gevraagd hoe vaak dit dan was (één keer per dag, één keer per week,...?), gaf u aan dat u niet keek voor u huwde, maar u nadien keek wanneer u vrije tijd had. Toen u gevraagd werd welke programma's er op de Eritrese TV te zien zijn, gaf u aan dat u enkel keek wanneer er nieuws was of wanneer er liedjes waren. Toen u daarop gevraagd werd in welke talen het nieuws op de Eritrese TV uitgezonden wordt, gaf u vaag aan dat het in verschillende talen was, maar u de andere talen niet verstond en u enkel Tigrinya verstond. Toen de vraag herhaald werd, gaf u al even vaag aan dat het in elke taal uitgezonden wordt. Uit informatie bijgevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat het nieuws op de Eritrese TV uitgezonden wordt in 4 talen waaronder in het Arabisch, de taal waarin u het gehoor doet. Toen u erop gewezen werd dat het nieuws op de Eritrese TV in 4 talen uitgezonden wordt, gaf u naast de kwestie aan dat er 9 talen gesproken worden in Eritrea (gehoor CGVS, p.4-5). Toen u gevraagd werd of u namen van Eritrese films kon geven, gaf u aan dat u de namen niet kent, maar vroeg of u namen van zangers met geven. Toen u daarop gevraagd werd om namen van Eritrese acteurs te geven (aangezien u EriTV keek, maar niet naar de radio luisterde), gaf u aan dat u wel keek, maar u de namen niet meer weet. Verder kon u geen enkele Eritrese sporter bij naam noemen (gehoor CGVS, p.19).

Naast de onbestaande kennis betreffende het onafhankelijkheidsreferendum van 1993 (nochtans een belangrijke gebeurtenis in de geschiedenis van Eritrea, daar dit leidde tot de internationale erkenning van het land én het referendum bepalend was om de Eritrese nationaliteit te verwerven) (supra), was u erg onwetend betreffende de politieke, de geografische en de maatschappelijke situatie in uw land en van de geschiedenis van uw land.

Toen u gevraagd werd wie aan de macht was in uw geboorteland (met name Ethiopië, waar het huidige Eritrea op dat moment nog deel van uitmaakte) toen u er vertrok, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.16). Toen u gevraagd werd wat de naam van het huidige Eritrese regime is, gaf u aan het niet te weten. Evenmin kende u namen van Eritrese ministers (gehoor CGVS, p.25).

Toen u gevraagd werd naar de administratieve opdeling te Eritrea, gaf u aan er geen idee van te hebben (gehoor CGVS, p.16). Toen u gevraagd werd welke landen grenzen aan Eritrea (buiten het reeds door de dossierbehandelaar vernoemde Ethiopië en Soedan), gaf u aan het niet te weten. Verder had u er geen idee van of Eritrea aan een zee grenst (gehoor CGVS, p.22).

Toen u gevraagd werd sinds wanneer Eritrea onafhankelijk is, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.16). Toen u gevraagd werd of de Eritrese gemeenschap bepaalde feestdagen vierde, vroeg u zich af of met de vraag 'in Soedan' bedoeld werd, waarna u aangaf dat er waarschijnlijk gevierd werd, maar u niet ging (gehoor CGVS, p.19-20). Toen u gevraagd werd welke officiële feestdagen er zijn te Eritrea, gaf u aan dat er 'Onafhankelijkheidsdag' is en ze dat goed vieren, dat er ook '1' is, maar u verder niets weet. Toen u daarop gevraagd werd wanneer ze Onafhankelijkheidsdag vieren, gaf u aan het niet te weten, omdat u niet ging. Toen u erop gewezen werd dat ze het ongetwijfeld uitzonden op de Eritrese TV (waar u naar keek), bevestigde u dit en u voegde eraan toe dat uw echtgenoot erheen ging (gehoor CGVS, p.20). Toen u gevraagd werd wat u bedoelde met 'er is ook 1', gaf u aan dat ze zeggen dat het onafhankelijk is en ze ook spreken over 'Genbot', maar u niet weet wat dat is. Toen u gevraagd werd of men iets viert in de maand september, vroeg u zich af wat met september bedoeld werd. Toen de gevraagd werd of men iets viert in de maand meskerem (vertaling van september in het Tigrinya), gaf u aan het niet te weten. Verder had u er geen idee van wanneer men de martelaars herdenkt. Evenmin had u er een idee van waar de hoofdviering van Onafhankelijkheidsdag – de belangrijkste Eritrese feestdag volgens u – plaats heeft. Toen u erop gewezen werd dat een andere belangrijke Eritrese feestdag de start van de onafhankelijkheidsstrijd is en u gevraagd werd wanneer de onafhankelijkheidsstrijd begon, gaf u aan het niet te weten. Evenmin kon u namen van helden van de onafhankelijkheidsstrijd geven. U wist verder niet welke organisatie(s) vchten voor de onafhankelijkheid van Eritrea en wist ook niet of uw ouders deelnamen aan deze strijd. U had er verder geen idee van wanneer de onafhankelijkheidsstrijd eindigde (gehoor CGVS, p.20-21). Het dient vastgesteld dat Onafhankelijkheidsdag, martelaarsdag en 'de start van de onafhankelijkheidsstrijd' (gevierd op de eerste dag van de negende maand) belangrijke feestdagen zijn voor Eritreërs, die -volgens informatie waarover het CGVS beschikt- ook door de Eritreërs in de diaspora worden gevierd, onder andere Soedan, waar u van uw vijf – zes jaar tot veertien jaar samenwoonde met uw moeder, vervolgens opgroeide bij uw Eritrese buurvrouw tot u achttien jaar was en vervolgens huwde en samenwoonde met een Eritreër tot uw vertrek in april 2016, toen u drieëntwintig jaar oud was. Bovendien gaf u aan dat u regelmatig omging met de Eritrese gemeenschap te Soedan én u regelmatig naar de Eritrese TV keek. Toen u gevraagd werd met welke andere landen Eritrea nog conflicten had na 1991, gaf u aan het niet te weten. Toen u erop gewezen werd dat er nog een conflict was met Ethiopië (waar u van uw geboorte tot uw 5 – 6 jaar woonde) en u gevraagd werd wat u daarover kon vertellen, gaf u aan er niets van te weten. Ook toen u expliciet gevraagd werd wanneer het conflict tussen Eritrea en Ethiopië plaatsvond, gaf u aan er geen idee van te hebben en u enkel van uw moeder hoorde dat ze scheidden. U had er verder geen idee van hoe de grensoorlog tussen Eritrea en Ethiopië genoemd werd en wist niet uit hoeveel rondes de invasie bestond (gehoor CGVS, p.21). Toen u er verder op gewezen werd dat er zich ook een conflict voordeed tussen Eritrea en Soedan – het land waar u van uw 5 – 6 jaar tot uw drieëntwintigste woonde – en u gevraagd werd wat u daarover kon vertellen, gaf u aan er niets van te weten (gehoor CGVS, p.21). Dat u hiervan totaal niet van op de hoogte bent, doet verder ernstig afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van de door u geopperde Eritrese nationaliteit en herkomst. Toen de dossierbehandelaar u vroeg of u weet had van 'terugkeerprogramma's', gaf u aan het niet te weten en u voegde eraan toe dat 'mensen' zeggen dat 'mensen die vluchten' niet terugkeren. Toen u gevraagd werd of er mensen gedeporteerd werden van Ethiopië naar Eritrea, gaf u aan het niet te weten. U hoorde er ook nooit van dat ooit mensen van Soedan naar Eritrea gedeporteerd werden (gehoor CGVS, p.25). Bovenstaande is vreemd daar u zelf aanhaalde te vrezen naar Sawa te moeten wanneer ze u arresteren en deporteren vanuit Soedan (gehoor CGVS, p.14). Toen u gevraagd werd of u reeds van 'Forto' in Asmara hoorde, gaf u aan van niet. Toen de vraag gespecificeerd werd en u gevraagd werd of u van een incident te 'Forto' – ook wel 'Enda Zena' genoemd – in Asmara hoorde, gaf u opnieuw aan er niet van te weten. Toen de dossierbehandelaar u erop wees dat het een poging tot staatsgreep betrof, gaf u aan er niets over te weten (gehoor CGVS, p.25). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat op 21 januari 2013 een poging tot staatsgreep plaatsvond in Asmara, ook wel het Forto incident genoemd. Het is opmerkelijk dat u zo weinig weet over deze recente poging tot staatsgreep tegen de president van het land waarvan u de nationaliteit beweert te hebben.

Bovenstaande veelvuldige en frappante onwetendheden betreffende de Eritrese politiek, geschiedenis en maatschappij, ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw nationaliteit en herkomst, op fundamentele wijze. Van iemand die van haar geboorte tot haar

drieëntwintigste steeds bij Eritreeërs (haar moeder, haar buurvrouw en haar echtgenoot) gewoond zou hebben en in Soedan veel mogelijkheden tot het vergaren van informatie over haar beweerde land van herkomst (Eritrea) (door onder meer de contacten met andere Eritreeërs die ze had, het regelmatig kijken naar de "Eritrese TV",...), kan men een betere kennis ter zake verwachten.

Verder dient te worden opgemerkt dat u erg vaag bent betreffende de reden waarom u niet naar Eritrea – het land waarvan u de nationaliteit beweert te hebben – kan terugkeren.

U verklaarde niet te weten waarom uw ouders Eritrea verlieten, maar uw moeder zei dat het een moeilijk land is, er geen vrede is, ze mensen naar de politie nemen en naar Sawa. Toen u gevraagd werd wat Sawa is, gaf u vaag aan dat het over de politie is. Later gaf u aan dat uw man naar Sawa ging, hij er training kreeg en politieagent werd. Toen u daarop gevraagd werd of uw echtgenoot bij de politie was en niet bij het leger of een militie, gaf u aan het niet te weten. Verder had u er geen idee van waar Sawa gelegen is. Toen u gevraagd werd wie naar Sawa gaat, gaf u vaag aan dat 'mensen' naar daar gaan. Toen u gevraagd werd of iedereen naar daar gaat, gaf u aan dat de politie hen neemt, ze militaire training krijgen en ze er 16 – 17 jaar lang blijven. Toen u gevraagd werd of vrouwen ook naar Sawa gaan, gaf u aan dat iedereen gaat, u ook en ze u ook naar daar zouden zenden (gehoor CGVS, p.14). Uit informatie (zie administratief dossier) blijkt echter dat vrouwen geen reëel risico lopen op het moeten vervullen van de dienstplicht, vooral niet vrouwen die ouder dan 27 zijn, vrouwen die gehuwd zijn en vrouwen die kinderen hebben. U bent gehuwd en heeft twee kinderen. Verder blijkt uit dezelfde informatie dat alle studenten die hun 12e graad moeten doen, naar het militaire en opleidingskamp Sawa moeten.

Van iemand die verklaarde de Eritrese nationaliteit te hebben en verklaart bij terugkeer naar haar beweerde land van herkomst, Eritrea, te vrezen om naar de politie / het leger gezonden zou worden (gehoor CGVS, p.32) en te vrezen dat haar kinderen opgesloten gaan worden, omdat iedereen die naar Eritrea terugkeert opgesloten wordt (gehoor CGVS, p.34), kan men verwachten dat zij uitgebreider en correct over deze verwachtte problemen kan vertellen, wat niet het geval is. Bovendien dient ten aanzien van de vrees dat uw kinderen opgesloten gaan worden slechts een niet geconcretiseerde bewering betreft. Verder dient te worden vastgesteld dat uw kinderen in respectievelijk november 2013 en juli 2014 geboren zijn te Khartoem en ze dus op heden slechts 3 en 4 jaar oud zijn en ze dus geenszins de leeftijd hebben bereikt waarop ze dienstplichtig zouden zijn in Eritrea, noch hebben uw zonen ooit Eritrea op een illegale wijze verlaten.

U legde de uittreksels van het geboorteregister van Soedan van uw twee zonen neer, waaruit blijkt dat ze geboren zijn te Khartoem – Soedan. Verder staat vermeld dat hun vader de Eritrese nationaliteit heeft. Verder legde u de doopcertificaten van de Eritrese orthodoxe kerk neer van uw twee kinderen, waarop staat aangegeven dat ze de Eritrese nationaliteit hebben, maar wat verder geen officiële documenten zijn. Verder legde u uw laissezpasser en die van uw twee kinderen neer om van Italië naar België te reizen. bracht geen begin van bewijs bij inzake uw identiteit en reisweg, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid. Op de door u neergelegde huwelijksakte staat geschreven dat u geboren bent te Brkuaz (Ethiopië) wat niet in twijfel getrokken werd. Verder legde u een kopie van de Eritrese identiteitskaart van uw echtgenoot neer. Er dient te worden aangegeven dat het een gemakkelijk door knip en plakwerk te fabriceren faxkopie, waar derhalve geen bewijswaarde aan kan worden gehecht. Verder dient te worden opgemerkt dat het een document geen betrekking heeft op uw identiteitsgegevens en nationaliteit.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan geenszins geloof gehecht worden aan de door u geopperde Eritrese nationaliteit. Er dient dan ook geconcludeerd dat u aan het CGVS geenszins aannemelijk heeft weten te maken dat er in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

De vaststelling dat u noties heeft van de Tigrinya taal vormt anderzijds geen sluitende indicatie voor uw Eritrese nationaliteit, vermits de Tigrinya taal ook in Ethiopië wordt gesproken (gehoor CGVS, p.3 en zie informatie toegevoegd aan het dossier). Bovendien is het ook opvallend dat u uw gehoor voor de Belgische asielinstanties aflegt in de Arabische taal en dat uw kennis van de Tigrinya taal vrij beperkt blijkt te zijn. Temeer daar u van uw geboorte tot uw veertien jaar bij uw moeder woonde, die net zoals u van Tigrinya afkomst is en die Tigrinya sprak met u (gehoor CGVS, p.2 en p.13) en ook uw echtgenoot

(met wie u van uw achttien tot uw drieëntwintigste samenwoonde) van Tigrinya afkomst is (gehoor CGVS, p. 10-11). Dit geeft een negatieve indicatie betreffende uw Eritrese afkomst.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat er in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik wijs de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging op het feit dat u niet mag teruggeleid worden naar Eritrea aangezien geen geloof gehecht werd aan uw Eritrese nationaliteit en herkomst."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 5 april 2018 een schending aan van "het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen"; "van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen"; "het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen".

Verzoekster geeft een theoretische uiteenzetting omtrent voornoemde rechtsregels.

Verzoekster stelt dat er geen enkele tegenstrijdigheid in haar relaas valt op te merken. Zij geeft aan dat zij telkens heeft onderstreept dat zij in Ethiopië geboren is en dat zij daarna op haar zesde naar Soedan verhuisd is. Verzoekster voert aan dat men dan ook niet mag verwachten dat zij uitleg kan geven over het leven in Eritrea, nu zij daar nooit heeft gewoond. Zij wijst erop dat haar beide ouders de Eritrese nationaliteit hebben. Zij betoogt dat het niet verbazingwekkend is dat zij niet kan uitleggen hoe de geboorteakte van haar moeder eruit ziet, nu men dit soort documenten niet dagelijks gebruikt.

Verzoekster verwijst naar het rapport van EASO "Country of Origin Information Report, Eritrea Country Focus" van mei 2015 en benadrukt de passage "It holds that any person born to a father or mother of Eritrean origin is an Eritrean national by birth".

Zij haalt aan dat de US Department of State ook tot de conclusie komt dat: "The government considered persons of Eritrean descent to be citizens and did not recognize their possible citizenship in other nations, even if they were born outside the country" (USDOS "US Department of State: Country Report on Human Rights Practices 2014 – Eritrea" van 25 juni 2015).

Verzoekster stelt dat haar ouders de Eritrese nationaliteit hebben, zodat zij ook de Eritrese nationaliteit heeft. Daarnaast onderstreept verzoekster dat verweerder niet betwist dat de vader van de kinderen van verzoekster de Eritrese nationaliteit heeft, zodat zowel Ab. als Am. de Eritrese nationaliteit hebben.

Wat betreft de subsidiaire bescherming haalt verzoekster artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aan. Zij verwijst tevens naar een rapport van Human Rights Watch van 25 juli 2015 en naar een rapport van USDOS "US Department of State: Country Report on Human Rights Practices 2014 – Eritrea" van 25 juni 2015, met betrekking tot de situatie in Eritrea.

Verzoekster stelt dat het gepast is om de betrokken beslissing te vernietigen zodat het CGVS aanvullende onderzoeksmaatregelen kan stellen.

In het verzoekschrift wordt gevraagd de "bestreden beslissing te hervormen en dienvolgens:

- In hoofdorde, verzoekster de status van vluchteling toe te kennen;
- In ondergeschikte orde, verzoekster de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen;

- *In uiterst ondergeschikte orde, de bestreden beslissingen te vernietigen en het dossier terug te verwijzen naar het CGVS voor bijkomend onderzoek*".

2.2. Stukken

Ter zitting legt verzoekster een kopie van de identiteitskaart van haar moeder neer.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Uit de artikelen 48/3, § 1 en 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet volgt dat de nood aan bescherming, geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoeker of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoeker de bescherming van dit land niet kan inroepen of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

2.4.2. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet haar voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit haar verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoekster voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoekster alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met haar beweerde Eritrese afkomst en nationaliteit, alsook met haar verblijf als Eritreeër in Soedan sinds haar vijf- à zesjarige leeftijd.

2.4.3. Verzoekster verklaarde dat zij ingeval van terugkeer naar Eritrea naar de politie of het leger gezonden zou worden en dat haar kinderen Ab. en Am. zouden opgesloten worden. De commissaris-generaal hecht echter geen geloof aan verzoeksters voorgehouden Eritrese nationaliteit en herkomst, noch aan de voorgehouden Eritrese nationaliteit van haar zonen Ab. en Am..

2.4.4. Vooreerst kunnen verzoeksters verklaringen haar beweerde Eritrese nationaliteit niet aannemelijk maken, nu verzoekster niets weet over haar afkomst, de afkomst van haar ouders en de reden waarom zij Eritrea verlaten zouden hebben. Zo gaf verzoekster aan dat haar ouders in Asmara geboren zijn, maar dat zij wist of zij daar steeds gewoond hadden en dat haar moeder enkel zei dat ze van Eritrea naar Ethiopië gingen (gehoorverslag van het CGVS van 3 januari 2018, ofwel notities persoonlijk onderhoud (hierna: CGVS-verslag), p. 13, p.15). Verzoekster antwoordde ontwijkend toen gevraagd

werd hoe het komt dat zij in Gondar in Ethiopië geboren was (*"Toen ik geboren ben, gingen mijn vader en moeder naar Ethiopië"*, CGVS-verslag, p. 13). Even later, wanneer verzoekster gevraagd werd of haar moeder zwanger was van haar toen ze Eritrea verliet, antwoordde verzoekster *"Nee. Ik ben in Ethiopië geboren."* (CGVS-verslag, p. 16). Verder wist verzoekster niet wanneer haar ouders Eritrea verlieten, noch in welk jaar, noch hoelang voor haar geboorte (CGVS-verslag, p. 13, p. 16). Verzoekster stelde evenmin te weten waarom haar ouders hun land Eritrea verlieten, doch voegde er vaagweg aan toe *"Moeder zei dat mijn land moeilijk is. Er is geen vrede. Ze nemen ons naar de politie. Naar Sawa. Dat zei ze."* (CGVS-verslag, p. 13). Nogmaals gevraagd naar de reden waarom verzoeksters ouders Eritrea verlieten, gaf verzoekster opnieuw aan het niet te weten en voegde eraan toe dat Eritrea en Ethiopië toen samen waren (CGVS-verslag, p. 14). Even later gevraagd of verzoeksters ouders problemen kenden in Eritrea, stelde zij andermaal het niet te weten (CGVS-verslag, p. 16). Ook op de vraag wie aan de macht was in Eritrea op het moment dat haar ouders het land verlieten, gaf verzoekster aan het niet te weten (CGVS-verslag, p. 16). Verzoeksters onwetendheid over de reden en omstandigheden van haar ouders vertrek uit Eritrea ondergraaft reeds haar beweringen omtrent de Eritrese afkomst van haar ouders en zichzelf. Het gegeven dat verzoekster ten tijde van deze gebeurtenissen nog niet geboren was, kan haar onwetendheid niet verschonen, nu verzoekster van haar geboorte tot haar veertien jaar bij haar moeder en vervolgens tot haar achttien jaar bij haar buurvrouw woonde en redelijkerwijs kan verwacht worden dat zij hiernaar zou geïnformeerd hebben.

2.4.5. Voorts wist verzoekster niet welke job haar ouders in Eritrea uitoefenden en dus hoe ze inkomsten verwierven noch waarom haar ouders naar Ethiopië gingen (of ze er familie of kennissen hadden). Voorts wist verzoekster niet te vertellen over de omstandigheden van hun verblijf in Gondar, of ze een eigen huis hadden of bij mensen woonden, zelfs niet of ze school had gelopen in Gondar (CGVS-verslag, p. 14, p. 15, p. 17). Verzoekster bleek evenmin op de hoogte van de reden waarom verzoekster en haar moeder Ethiopië verlieten en naar Soedan vluchtten (CGVS-verslag, p. 17). Op de vraag waarom verzoekster niet kon terugkeren naar Ethiopië antwoordde zij slechts oppervlakkig *"Het is mijn land niet en mijn moeder nam er me weg. Moest het er goed zijn zou ze me er niet weggenomen hebben."* (CGVS-verslag, p. 32).

2.4.6. Verzoekster gaf verder vaag aan dat haar vader *"waarschijnlijk"* broers en zussen had, maar dat zij het niet wist (CGVS-verslag, p. 26). Zij voegde eraan toe dat ze het wel aan haar moeder vroeg, maar dat die het zelf niet wist en het niet aan verzoeksters vader gevraagd had (CGVS-verslag, p. 26). Dergelijke antwoorden kunnen geheel niet overtuigen nu verzoeksters ouders elkaar leerden kennen toen er nog de situatie in Ethiopië (voor de onafhankelijkheid van Eritrea) geheel anders was en de mensen niet werden verontrust zodat er ook geen redenen waren waarom families niet zouden bijeenkomen. Verzoekster wist evenmin hoe haar vader overleed, noch of hij ooit soldaat was, noch of hij ooit had moeten strijden (CGVS-verslag, p. 26). Verzoekster gaf aan dat haar moeder drie broers en één zus heeft, maar dat zij hen niet kent, noch waar ze zich bevinden, noch of ze Eritrea ook verlaten hebben (CGVS-verslag, p. 26). Gevraagd of verzoekster hen ooit trachtte te contacteren, stelde zij *"Hoe hen contacteren? Ik wou hen wel ontmoeten, maar hoe."* (CGVS-verslag, p. 26), terwijl zij even later aangaf dat haar moeder hen soms belde via de telefoon (CGVS-verslag, p. 26). Verzoekster is onaannemelijk onwetend over haar familiale achtergrond. Tevens kan niet worden ingezien - noch licht verzoekster aannemelijk toe - waarom zij hier niet naar informeerde, dan wel contact opnam met haar familieleden. Uit verzoeksters verklaringen kan niet enkel afgeleid worden dat ze niet wil spreken over haar familie, maar ook dat ze geen enkele element toelicht waaruit zou kunnen blijken dat haar ouders de Eritrese nationaliteit zouden hebben.

2.4.7. Gezien verzoekster dermate onwetend is over haar eigen familiale achtergrond, de reden waarom haar ouders Eritrea verlaten zouden hebben en de reden waarom verzoekster en haar moeder verzoeksters land van geboorte, Ethiopië, verlaten zouden hebben, maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij (of haar ouders) afkomstig zijn van Eritrea, noch dat zij als illegale Eritrese in Soedan zou hebben geleefd, laat staan dat zij hierom problemen zou gekend hebben. Dit klemt te meer nu verzoekster tot haar veertien jaar bij haar moeder woonde en nadien tot haar achttien jaar bij haar Eritrese buurvrouw, zodat aldus kan verwacht worden dat zulke basiszaken over verzoeksters eigen achtergrond ter sprake kwamen, indien zij haar verklaringen waarachtig zijn.

2.4.8. Waar verzoekster aangaf dat zij na de dood van haar moeder in 2007 tot haar achttien jaar bij haar Eritrese buurvrouw M.T. verbleef, merkt de Raad op dat verzoeksters kennis over deze buurvrouw zeer beperkt is en ze dus ook bij een loutere bewering blijft. Zo gaf verzoekster aan dat M.T. afkomstig is uit Senafe, maar wist zij niet in welke provincie/zoba dat ligt (CGVS-verslag, p. 7). Verzoekster kon evenmin aangeven waarom M.T. in Soedan woonde en niet in Eritrea, noch wat de reden voor M.T.'s vertrek uit Eritrea was (CGVS-verslag, p. 8). Verzoekster maakt niet aannemelijk dat haar buurvrouw

daadwerkelijk uit Eritrea afkomstig was, nu redelijkerwijs kan worden verwacht dat zij in de vier jaar dat verzoekster bij haar woonde over dergelijke dingen zouden spreken.

2.4.9. Daarnaast slaagde verzoekster er geheel niet in uit te leggen hoe zij, dan wel haar ouders, de Eritrese nationaliteit verwierven.

De Raad stelt vast dat verzoekster geboren is in Ethiopië op 1 januari 1993, toen het land Eritrea nog niet erkend werd. Verzoekster kon dan ook bij haar geboorte enkel de Ethiopische nationaliteit hebben gehad, Eritrea bestond toen nog niet. Gevraagd hoe verzoekster dan aan haar Eritrese nationaliteit kwam, stelde zij louter dat zij in Ethiopië is geboren, maar dat Eritrea haar land is (CGVS-verslag, p. 23), wat bezwaarlijk ernstig is. Gevraagd of zij ooit officieel werd geïnformeerd of zij de Eritrese nationaliteit had, antwoordde zij vaagweg Eritrese te zijn (CGVS-verslag, p. 24). Gewezen op het gegeven dat haar ouders geboren zijn voor de onafhankelijkheid van Eritrea en bijgevolg de Ethiopische nationaliteit bij geboorte hadden, vroeg verzoekster slechts hoe dit kon (CGVS-verslag, p. 24). Verzoekster gaf voorts aan niet te weten of haar ouders ooit iets moesten ondernemen om de Eritrese nationaliteit te verkrijgen, noch te weten waarom 1993 een belangrijk jaar was in de Eritrese geschiedenis (CGVS-verslag, p. 24). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt nochtans dat in april 1993 alle Eritreeërs binnen en buiten Eritrea opgeroepen werden deel te nemen aan een referendum over de onafhankelijkheid van Eritrea. Registratie voor dit referendum ging zowel binnen als buiten Eritrea hand in hand met een gedegen controle van de Eritrese afkomst. Na deelname aan het referendum werd vervolgens een Eritrese identiteitskaart uitgereikt, waardoor participatie in dit referendum uiteindelijk een cruciale rol ging spelen in nationaliteitsbepaling (*“Algemeen ambtsbericht Ethiopië”* van december 2006, p. 57; *“Question & Answer Series, Eritrea & Ethiopia: Large-scale expulsions of population groups and other human rights violations in connection with the Ethiopian-Eritrean conflict, 1998-2000”* van januari 2002, p. 9). Verzoekster bleek echter nog nooit te hebben gehoord over dit referendum, noch enig referendum in verband met Eritrea (CGVS-verslag, p. 18). Waar verzoekster stelde dat zij niets weet over de geschiedenis (CGVS-verslag, p. 24), kan dit haar onwetendheid over de wijze waarop zij (en haar ouders) de Eritrese nationaliteit verkregen hebben, alsook over het onafhankelijkheidsreferendum niet vergoelijken. Dergelijke kennis heeft immers betrekking op verzoekster persoonlijk, zodat redelijkerwijs kan verwacht worden dat zij hierover zou gesproken hebben met haar moeder en buurvrouw. Verzoeksters beweerde Eritrese nationaliteit is aldus niet geloofwaardig. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster voor de onafhankelijkheid van Eritrea in Ethiopië geboren is uit Ethiopische ouders en dat zij niet aannemelijk maakt haar ouders, dan wel zijzelf, de Eritrese nationaliteit verworven hebben. Aangezien verzoekster in Ethiopië geboren is uit Ethiopische ouders zijn er geen redenen waarom verzoekster haar ware identiteit niet kan aantonen met objectieve documenten.

2.4.10. Verzoeksters familie had dan ook geen redenen om naar Soedan te vertrekken.

2.4.11. Het kan dan ook niet verbazen dat verzoeksters kennis over Eritrea geheel ontoereikend is om enige band met dit land aan te tonen. Verzoeksters geografische, historische, maatschappelijke en politieke kennis is quasi nihil. Nochtans had zij in Soedan beweerdelijk contact met personen van Eritrese origine - zij woonde van haar vijf à zes jaar tot haar veertiende bij haar moeder, vervolgens tot haar achttiende bij haar Eritrese buurvrouw, waarna zij tot haar vertrek in april 2016 huwde en samenwoonde met een Eritreeër -, ging zij regelmatig om met de Eritrese gemeenschap in Soedan en keek zij eveneens naar de Eritrese televisie (CGVS-verslag, p. 4, p. 19, p. 22). Van verzoekster kan dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat zij (elementaire) kennis met betrekking tot Eritrea zou hebben, *quod non*, zoals hieronder kan blijken.

2.4.12. Hoewel verzoekster aangaf dat ze regelmatig naar de Eritrese televisie keek, kende zij de naam van het Eritrese televisiekanaal niet (CGVS-verslag, p. 4), kon zij geen enkel programma benoemen (CGVS-verslag, p. 5) en kende zij geen Eritrese acteurs, noch Eritrese films (CGVS-verslag, p. 19). Verzoekster gaf voorts aan dat het nieuws in verschillende talen werd uitgezonden, maar dat zij enkel het Tigrinya verstond (CGVS-verslag, p. 5). Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt nochtans dat het nieuws in vier talen wordt uitgezonden, waaronder het Arabisch, de taal waarin verzoekster haar verhoor aflegde (zie administratief dossier: *“www.eri.tv”*).

2.4.13. Voorts wist verzoekster niet wie aan de macht was in haar geboorteland op het moment dat zij vertrok, noch wat de naam van het huidige Eritrese regime is (CGVS-verslag, p. 25). Zij kende evenmin namen van huidige Eritrese ministers (CGVS-verslag, p. 25). Ook had verzoekster geen idee van de administratieve opdeling in Eritrea (CGVS-verslag, p. 16), welke landen er naast Ethiopië en Soedan aan Eritrea grenzen, noch of het aan de zee grenst (CGVS-verslag, p. 22).

2.4.14. Tevens wist verzoekster niet sinds wanneer Eritrea onafhankelijk was (CGVS-verslag, p. 16), noch wanneer Onafhankelijkheidsdag gevierd wordt, noch waar de hoofdviering plaatsvindt (CGVS-verslag, p. 20-21). Verzoekster wist evenmin wanneer martelaarsdag gevierd wordt en wat er in Meskerem (september) gevierd wordt (CGVS-verslag, p. 20). Verzoekster kon ook niet aangeven wanneer de onafhankelijkheidsstrijd begon (de start ervan is een andere belangrijke Eritrese feestdag), welke de helden van de onafhankelijkheidsstrijd waren, welke organisaties erin vochten, of haar ouders meegestreden hadden en wanneer deze geëindigd was (CGVS-verslag, p. 21). Nochtans blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat Onafhankelijkheidsdag, martelaarsdag en de start van de onafhankelijkheidsstrijd belangrijke feestdagen zijn voor Eritreeërs, die ook door de Eritreeërs in de diaspora worden gevierd, onder andere in Soedan (COI Focus "*Publieke feestdagen*" van 15 juli 2015; "*Eritreans residing in Khartoum enthusiastically celebrate Independence Day*"; "*Martyrs Day Commemorated with Patriotic Zeal at Home and Abroad*"), waar verzoekster beweerdelijk van haar vijf à zes tot haar drieëntwintig jaar opeenvolgend woonde bij haar moeder, haar Eritrese buurvrouw en haar Eritrese echtgenoot en er regelmatig omging met de Eritrese gemeenschap en naar Eritrese televisie keek. Ook al nam verzoekster niet deel aan de viering van deze feestdagen, zou zij aldus minstens op de hoogte moeten zijn van het bestaan ervan, alsook wanneer deze gevierd worden. Verzoekster kan niet aannemelijk maken in Soedan verbleven te hebben. Bovendien kan verzoekster niet verklaren waarom haar moeder of later zichzelf geen poging ondernamen om haar verblijf in Soedan als Eritrese vluchteling te laten legaliseren.

2.4.15. Verzoekster verklaarde niet te weten met welke landen Eritrea conflicten had na 1991. Zij wist niet van een conflict met Ethiopië (CGVS-verslag, p. 21), noch van een conflict met Soedan (CGVS-verslag, p. 21), waar zij is opgegroeid en bijna twintig jaar woonde. Gevraagd of verzoekster weet had van "terugkeerprogramma's", stelde verzoekster slechts "*Ik weet het niet. Mensen zeggen dat mensen die vluchten niet terugkeren.*", waarop de *protection officer* "*Werden er ooit mensen gedepoteerd van Ethiopië naar Eritrea?*", en verzoekster "*Ik weet het niet.*", waarop de *protection officer* "*Werden ooit mensen gedepoteerd van Soedan naar Eritrea?*", en verzoekster "*Ik hoorde er niet van.*" (CGVS-verslag, p. 25). Nochtans haalde verzoekster zelf aan te vrezen naar Sawa te moeten wanneer ze haar zouden arresteren en deporteren vanuit Soedan (CGVS-verslag, p. 14). Verzoekster bleek tevens niet op de hoogte van de poging tot staatsgreep in 2013 in Asmara, ook wel het Forto incident genoemd (CGVS-verslag, p. 25; "*Opération Forto en Erythrée, un an après*"). Het is niet aannemelijk dat verzoekster niet op de hoogte is van deze recente poging tot staatsgreep tegen de president van het land waarvan zij de nationaliteit beweert te hebben.

2.4.16. Verzoeksters nagenoeg onbestaande maatschappelijke, geografische, politieke en historische kennis ondergraaft haar voorgehouden Eritrese herkomst. Dat verzoekster beweerdelijk tot haar drieëntwintigste steeds bij Eritreeërs heeft gewoond en is opgegroeid in een Eritrese gemeenschap in de diaspora kan dan ook niet aangenomen worden.

2.4.17. De vaststelling dat verzoekster noties heeft van de Tigrinya taal vormt anderzijds geen sluitende indicatie voor haar Eritrese nationaliteit, nu de Tigrinya taal veelvuldig in Ethiopië wordt gesproken (CGVS-verslag, p. 3; zie administratief dossier: "*Tigrinya*") en dit dus ook de Ethiopische herkomst kan aantonen. Bovendien legde verzoekster haar gehoor voor de Belgische asielinstanties af in de Arabische taal en blijkt dat haar kennis van de Tigrinya taal vrij beperkt is. Gezien verzoekster beweerde van haar geboorte tot haar veertien jaar bij haar moeder te hebben gewoond, die beweerdelijk van Tigrinya afkomst is en die Tigrinya sprak met verzoekster (CGVS-verslag, p. 2 en p. 13) en ook verzoeksters echtgenoot, met wie verzoekster zes jaar samenwoonde, van Tigrinya afkomst is (CGVS-verslag, p. 10-11), is haar beperkte kennis van het Tigrinya een negatieve indicatie aangaande haar Eritrese afkomst, alsook aangaande die van haar moeder en echtgenoot. Verzoekster kent wel het Arabisch. Dat ze dit in Soedan heeft geleerd kan niet worden aangenomen. Verzoekster zegt niet de waarheid over waar ze Arabisch heeft geleerd.

2.4.18. Tot slot kan nog worden opgemerkt dat verzoekster geen enkel stuk voorlegt ter staving van haar identiteit of Eritrese nationaliteit noch van haar verblijf in Ethiopië, waar zij zou geboren zijn, of Soedan, waar zij quasi haar hele leven zou hebben gewoond. Ter terechtzitting wordt nog gesteld dat er ook geen redenen zijn waarom ze haar geboorte in Gondar niet zou kunnen documenteren.

2.4.19. Gezien de Raad geen geloof hecht aan verzoeksters voorgehouden Eritrese nationaliteit, kan evenmin geloof worden gehecht aan verzoeksters beweerde problemen omwille van haar Eritrese

afkomst in Soedan, noch aan haar vrees voor vervolging ten opzichte van Eritrea. Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat verzoeksters vrees om in Eritrea naar het leger / de politie te moeten niet aannemelijk is. Waar verzoekster verklaarde dat vrouwen ook naar Sawa moeten gaan “Ja iedereen. Ook ik. Als ze me in Soedan zouden arresteren en me zouden deporteren, zouden ze me zenden.”, CGVS-verslag, p. 14), blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier immers dat vrouwen geen reëel risico lopen op het moeten vervullen van de dienstplicht, vooral niet vrouwen die ouder dan 27 zijn, vrouwen die gehuwd zijn en vrouwen die kinderen hebben.

2.4.20. De Raad kan verzoekster niet volgen waar ze in het verzoekschrift onderstreept dat verweerder niet betwist dat de vader van de kinderen van verzoekster de Eritrese nationaliteit heeft, zodat zowel Ab. als Am. de Eritrese nationaliteit hebben. Het administratief dossier bevat geen elementen die de voorgehouden Eritrese nationaliteit van verzoeksters echtgenoot of van haar kinderen aannemelijk weet te maken. Verzoekster was Ethiopische bij haar geboorte en zoals hierboven reeds werd vastgesteld zijn er geen redenen aan te nemen dat ze ooit een andere nationaliteit bezat. Voorts kan uit haar relaas niet blijken dat ze van haar achttiende tot haar drieëntwintigste levensjaar is opgegroeid in Soedan bij de Eritrese diaspora waaronder bij haar vermeende Eritrese echtgenoot. Indien verzoeksters echtgenoot werkelijk uit Eritrea afkomstig zou zijn, dan kan redelijkerwijs van verzoekster verwacht worden dat haar elementaire kennis over Eritrea beter zou zijn. Bovendien legde verzoekster tegenstrijdige verklaringen af aangaande de geboorteplaats van haar echtgenoot (bij de DVZ in Khartoem, verklaring DVZ, punt 15a; bij het CGVS in Adi Gunfay, CGVS-verslag, p. 3). Verzoekster verklaarde dan ook initieel dat haar echtgenoot uit Soedan was. Ook maakt verzoekster met haar oppervlakkige en vage verklaringen niet aannemelijk dat haar echtgenoot naar Sawa, een militair trainingskamp in Eritrea, ging. Zo liet zij bij het CGVS optekenen: “Ging uw man naar Sawa?”, “Ja. Hij ging naar daar, kreeg training en werd politieagent.”, “Hij was bij de politie? Niet bij het leger of de militie?”, “Ik weet niet bij welke politie.”, “Waar ligt Sawa?”, “Ik weet het niet. Ik ging er niet. Ik weet het niet. Ik weet het van mensen bvb mijn man.”, “Wie gaat naar Sawa?”, “Mensen.”, “Iedereen?”, “De politie neemt hen, ze krijgen militaire training. Ze blijven er 16 - 17 jaar zeggen ze.” (CGVS-verslag, p. 14). Waar verzoekster een kopie van de Eritrese identiteitskaart van haar echtgenoot neerlegde, dient te worden opgemerkt dat deze is uitgereikt op 7 februari 1993 (CGVS-verslag, p. 23), nog vóór de Eritrese onafhankelijkheid, wat uiteraard niet mogelijk is. Het stuk is dan ook manifest vals, wat bijkomend kan blijken uit de vaststelling dat ook de nummer van de kaart gemanipuleerd werd. Het neerleggen van vervalste stukken haalt de beweerde Eritrese nationaliteit van verzoeksters echtgenoot verder onderuit.

2.4.21. Gelet op de in het verzoekschrift aangehaalde Eritrese nationaliteitswetgeving, alsook op het gegeven dat noch verzoeksters Eritrese nationaliteit, noch verzoeksters echtgenoot zijn Eritrese nationaliteit aannemelijk is, beschikken verzoeksters zonen evenmin over de Eritrese nationaliteit. Verzoeksters vrees ten opzichte van Eritrea in hoofde van haar kinderen is dan ook zonder grond. Hoe dan ook betreft de bewering dat haar kinderen opgesloten zouden worden slechts een niet geconcretiseerde bewering. Volledigheidshalve kan worden vastgesteld dat verzoeksters kinderen beweerdelijk in respectievelijk november 2013 en juli 2014 geboren zijn te Khartoem en dus op heden slechts 4 jaar oud zijn, zodat zij geenszins de leeftijd hebben bereikt waarop ze dienstplichtig zouden zijn in Eritrea, noch hebben zij ooit Eritrea op een illegale wijze verlaten.

2.4.22. Aan de door verzoekster voorgelegde uittreksels van het geboorteregister van Soedan van haar twee zonen die moeten aantonen dat haar zonen geboren zijn in Khartoem, Soedan, kan evenmin bewijswaarde worden gehecht. Vooreerst staat vermeld dat hun vader de Eritrese nationaliteit heeft. Zoals hierboven besproken, maakt verzoekster niet aannemelijk dat haar echtgenoot daadwerkelijk over de Eritrese nationaliteit beschikt. De loutere vermelding van de Eritrese nationaliteit van de vader van verzoeksters zonen op de uittreksels van het Soedanees geboorteregister kan in het licht van bovenstaande diens Eritrese nationaliteit niet aantonen. Verzoekster legt enkel een fotokopie neer van een vervalste Eritrese identiteitskaart van haar echtgenoot. Nog daargelaten dat de geboorteuittreksels in het Engels zijn opgesteld is dit ook onzorgvuldig gebeurd. Zo zou het register van de geboorte van de jongste zoon een lager nummer hebben dat dit van de oudste zoon en worden hun verblijfgegevens niet ingevuld. Aan deze geboorteaktes kan dan ook geen bewijswaarde worden gehecht. Hetzelfde geldt voor de doopcificaten van de Eritrese orthodoxe kerk met betrekking tot verzoeksters twee zonen die vermelden dat ze de Eritrese nationaliteit hebben. Deze documenten, zelfs indien in werkelijkheid opgesteld door een religieuze instantie, zijn geen officiële documenten en kunnen aldus de nationaliteit van verzoeksters zonen geenszins bewijzen. De door verzoekster neergelegde huwelijksakte werd eveneens uitgegeven door de Eritrese orthodoxe kerk zonder dat hierbij de nodige identiteitsdocumenten worden gevoegd.

Verzoeksters laissez-passer en die van haar twee kinderen om van Italië naar België te reizen brengen niets bij aan verzoeksters asielrelaas. Het gegeven dat verzoekster daarentegen geen enkel begin van bewijs bijbracht inzake haar identiteit en reisweg, vormt een bijkomende negatieve indicatie voor haar geloofwaardigheid.

2.4.23. Wat betreft de ter zitting neergelegde kopie van de Eritrese identiteitskaart van verzoeksters moeder, dient opgemerkt dat verzoekster haar band met de persoon op deze identiteitskaart niet aantoot. Dit document kan aldus bovenstaande appreciatie in verband met verzoeksters voorgehouden, doch ongeloofwaardig bevonden, Eritrese nationaliteit niet doen ombuigen. Bovendien betreft het document een fotokopie, waaraan geen bewijswaarde wordt gehecht aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk.

2.4.24. Verzoekster beperkt zich in haar verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas en het maken van persoonlijke vergoelijkningen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

2.4.25. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekster niet aantoot noch aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit Eritrea. Verzoekster is in Soedan geboren en heeft er steeds gewoond.

2.5.2. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de procedure haar Eritrese identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. De verwijzingen naar mensenrechtenrapporten in het verzoekschrift zijn dan ook niet nuttig. Volledigheidshalve voegt de Raad toe dat uit bovenstaande ook kan blijken dat verzoekster geen problemen aantoot met de Soedanese autoriteiten.

2.5.3. Gelet op het feit dat verzoekster de door haar beweerde herkomst uit Eritrea niet aantoot, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Eritrea.

2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien september tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK